

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/222/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913219303
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6913219303.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporkyni M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporkyne: 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec a 2/ Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42309166, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 375,15 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 7C/63/2014-72 zo dňa 12. 01. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporkyne trovy konania vo výške 87,02 €, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 20,02 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka 1/ JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, vedený v E. banke, a.s. pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) zastavil. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP v nadväznosti na ust. § 151 ods. 1 OSP tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva, pretože odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila a zároveň zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (ďalej v texte aj Združenie) trovy konania vo výške 87,02 €, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení predmetného uznesenia, vo vzťahu k trovám konania, okresný súd uviedol, že vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, si v konaní uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 87,02 € ako odmenu za dva úkony právnej služby po 28,22 € + 2 x režijný paušál po 8,04 € + DPH 20 %, preto v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť tomuto vedľajšiemu účastníkovi jeho účelne vynaložené trovy konania.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa do výroku o trovách vedľajšieho účastníka navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd na základe ust. § 220 OSP uznesenie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že procesný kódex rozlišuje dva typy vedľajších účastníkov, ktorí môžu vystupovať v sporovom konaní. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ v odvolaní na ust. § 93 ods. 2 OSP, kde sa uvádza, že „ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu“ (akým je napr. zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ďalej v texte aj Zákon o ochrane spotrebiteľa).

Navrhovateľ okresnému súdu v odvolaní vytkol, že opomenul aplikovať ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je súd povinný pri posudzovaní nárokov zo spotrebiteľských zmlúv ex offa prihliadať na premlčanie uplatneného práva. Nie je preto podľa navrhovateľa potrebné, aby hlavný alebo vedľajší účastník upozorňoval konajúci súd na premlčanie alebo na akýkoľvek iný dôvod alebo prekážku, na základe ktorých by súd plnenie navrhovateľovi nemal priznať. Uvedené sa podľa navrhovateľa vzťahuje aj na prípady, ak je v zmysle príslušných ustanovení zákona potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Na to, aby premlčanie malo hmotnoprávne účinky uvedené v ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musia byť kumulatívne splnené dve podmienky a to márne uplynutie premlčacej doby a námietka premlčania vznesená dlžníkom. Nakoľko je však ochrana spotrebiteľa zabezpečená Občianskym zákonníkom, ktorý je lex generalis ako aj v osobitnej špeciálnej právnej úprave - v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý je lex specialis, má prednosť práva úprava obsiahnutá v Zákone o ochrane spotrebiteľa. Okresný súd pri rozhodovaní, podľa navrhovateľa, nevyužil právnu úpravu Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá bola v čase vydania predmetného rozhodnutia platná a účinná. Zdôraznil, že odporkyňa by ako spotrebiteľ dosiahla v konaní úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka a to práve z dôvodu povinnosti súdu ex offa prihliadnuť na premlčanie uplatneného nároku. Vedľajší účastník neuviedol podľa navrhovateľa vo vyjadrení k žalobnému návrhu žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že trovami konania v zmysle ust. § 137 OSP je okrem iného aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Povinnosť hradiť trovy konania vzniká tak, že súd uloží jednému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v priebehu konania druhý účastník musel znášať, resp. už zaplatil. Táto povinnosť nezahŕňa všetky trovy konania, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, teda súd nemôže uložiť účastníkovi konania povinnosť nahradiť druhému účastníkovi také trovy, ktoré druhý účastník vynaložil zbytočne. Predpokladom priznania náhrady trov konania v konaní úspešnému účastníkovi je účelnosť trov vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie otázky účelnosti vynaložených trov právna úprava ponecháva na zváženie súdu, ktorému nemožno toto oprávnenie uprieť, pričom je ale zároveň povinnosťou súdu prihliadať na osobitosti každého jedného prípadu a svoje úvahy a závery dostatočne odôvodniť.

Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného súdneho konania, je zásada úspechu vo veci uvedená v ust. § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorej účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 M Cdo 1/2014, podľa ktorého súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto, podľa navrhovateľa, potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a právom na náhradu trov konania.

Navrhovateľ v odvolaní poukázal ďalej na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sž/10/2014 a na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013 ako aj na ďalšie uznesenia Krajského súdu v Košiciach, v Bratislave a v Nitre, ktorými chcel podporiť svoj názor na neúčelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka.

V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznáva.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa v podaní zo dňa 16. 02. 2015 vyjadrilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (vedľajší účastník 1/) a vo vyjadrení uviedlo, že Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne, v súlade s § 93 ods. 2, 3 OSP z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom Združenia do konania, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa so vstupom Združenia do konania, pretože vstup Združenia do konania zákon v ust. § 93 ods. 2 OSP priamo predpokladá.

Združenie vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej zdôraznilo, že jeho vstup do konania bol opodstatnený, pretože navrhovateľ vzal žalobu v celom rozsahu späť v dôsledku aktivity Združenia a to po vstupe Združenia do konania a po prednesení argumentácie obsiahnutej vo vyjadrení zo dňa 23. 05. 2014, ktoré bolo účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. V uvedenej súvislosti Združenie vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zdôraznilo, že pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby, je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritéria úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, že by odporkyňa svojim správaním zapríčinila späťvzatie žaloby. Na druhej strane navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniel zastavenie konania. Navrhovateľ pritom nedosiahol v súdnom konaní to, čo od odporkyne žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech. Navrhovateľ teda až po písomnom vyjadrení vedľajšieho účastníka a oboznámení sa s obsahom podaného vyjadrenia, vzal žalobu v celom rozsahu späť, čo nasvedčuje tomu, že vstup Združenia od konania naplnil svoj primárny účel, a teda ochranu práv žalovaného spotrebiteľa. V súvislosti s uvedeným treba brať podľa Združenia do úvahy, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity Združenia, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých Združenie požaduje, objektívne účelné.

V uvedenej súvislosti Združenie vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zdôraznilo zjavnú príčinnú súvislosť podaného vyjadrenia a následného späťvzatia žaloby navrhovateľom, pretože v prípade, ak by vedľajší účastník v konaní aktívne nevystupoval, resp. by nebol súdom pripustený do konania, navrhovateľ by žalobu nevzal späť.

Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa, že úkony vedľajšieho účastníka sú neúčelné a nadbytočné, pretože v súdnych konaniach, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, súd prihliada na premlčanie ex off, a teda aktivita vedľajšieho účastníka v konaní je, podľa názoru navrhovateľa, nadbytočná, Združenie vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedlo, že s uvedenou argumentáciou navrhovateľa zásadne nesúhlasí. Podľa názoru Združenia uvedený argument navrhovateľa je účelový, vyjadrený v snahe vyhnúť sa povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej protistrane. Ak by vedľajší účastník na strane odporkyne v konaní nevystupoval, navrhovateľ by si naďalej v konaní uplatňoval svoj premlčaný nárok až do meritórneho rozhodnutia súdu.

V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník poukázal na niektoré uznesenia Krajského súdu v Nitre, v Trenčíne, v Banskej Bystrici, v Košiciach, v Prešove a v Žiline, pričom uviedol, že pokiaľ sa navrhovateľ snaží spochybňovať a namietat právo vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať advokátom, tak takáto argumentácia navrhovateľa nie je správna, o čom svedčia závery súdov v obdobných veciach.

Navrhol, aby odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu v jeho odvolaní napadnutej časti ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27 €.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Zo spisu odvolací súd zistil, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa pôvodne v žalobe označený navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi do 15 dní od doručenia platobného rozkazu sumu 375,15 € spolu so zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania špecifikovanými

v petite návrhu na vydanie platobného rozkazu a aby zaviazal odporkyňu nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Uznesením č. k. 7C/63/2014-65 zo dňa 30. 07. 2014 okresný súd pripustil zmenu účastníkov konania na strane navrhovateľa tak, aby namiesto pôvodne v žalobe označeného navrhovateľa Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, vstúpila do konania spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266.

V podaní zo dňa 23. 01. 2014 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, konajúcemu súdu oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa a žiadalo, aby mu súd doručil kópie návrhu na začatie konania a jeho príloh.

V písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu zo dňa 23. 05. 2014 sa Združenie vyjadrilo tak, že v danej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ďalej uviedlo, že v zmluve absentujú základné obsahové náležitosti vymedzené v ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., preto je potrebné považovať úver na základe zmluvy poskytnutý za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej Združenie poukázalo na neprijateľnosť niektorých zmluvných podmienok a zároveň vznieslo námietku premlčania.

V podaní zo dňa 09. 09. 2014 navrhovateľ uviedol, že berie žalobný návrh v celom rozsahu späť, navrhol konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznať.

Uznesením č. k. 7C/63/2014-72 zo dňa 12. 01. 2015 okresný súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 OSP zastavil; o trovách rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva, pretože si žiadne trovy konania neuplatnila a zároveň zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 87,02 €, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Navrhovateľ sa s uznesením okresného súdu v časti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nestotožnil a podal proti uzneseniu okresného súdu v uvedenom rozsahu odvolanie, pričom v odvolacom petite navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov nepriznáva.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa, odvolací súd uvádza, že pokiaľ navrhovateľ v odvolaní argumentuje tým, že vedľajší účastník by nemal mať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, pretože sa jedná o neúčelne vynaložené trovy konania, tak uvedenú odvolaciu námietku navrhovateľa považuje odvolací súd za neopodstatnenú, pretože vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu je v príčinnej súvislosti s výsledkom konania, ktorý bol jednoznačne priaznivý pre odporkyňu - žalovaného spotrebiteľa. V súvislosti s tvrdenou neúčelnosťou trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, vzhľadom na účel a cieľ činnosti vedľajšieho účastníka ako občianskeho združenia založeného za účelom ochrany práv spotrebiteľov, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že „Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nemožno prostredníctvom pojmu neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by z hľadiska právneho zastúpenia mali mať odlišné podstatvenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať“.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 87,02 €, do troch dní od právoplatnosti uznesenia podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil konštatujúc, že argumentácia navrhovateľa uvedená v odvolaní, vychádzajúca z ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01. 05. 2014, nemá svoje opodstatnenie, pretože úkon právnej služby - vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu je úkon právnej služby, ktorý bol vykonaný v príčinnej súvislosti s výsledkom konania, pričom z ust. § 93 ods. 4 OSP vyplýva, že vedľajší účastník má rovnako ako hlavný účastník konania právo dať sa zastúpiť právnym zástupcom a prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu vyjadriť sa k žalobnému návrhu, či už by mal súd ex offio povinnosť prihliadať na premlčanie v žalobe uplatneného nároku alebo nie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Trovy právneho zastúpenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, (vedľajší účastník 1/) v odvolacom konaní predstavuje odmena za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) vo výške 8,30 € (za základ tarifnej odmeny považoval odvolací súd predmet odvolania) priznaná v rozsahu 1 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb plus režijný paušál k uvedenému úkonu právnej služby vo výške 8,39 € a 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu vo výške 3,33 € (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky); spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka 1/ v odvolacom konaní predstavuje suma 20,02 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.